

SCRISOARE CIRCULARĂ ADRESATĂ TUTUROR MEMBRILOR SOCIETĂȚII SFÂNTUL VINCENTIU DE PAUL DIN LUMEA ÎNTREAGĂ

2020 – Anul tematic internațional Felix Clavé

1. Introducere

Lăudat să fie Isus Cristos!

Dragi confracți, simpatizanți, angajați din centrele noastre, colaboratori, stimați voluntari, îndrumători spirituali, prieteni ai vincentienilor și ai Familiei Vincentiene internaționale,

Cu mare bucurie, mă adresez din nou, pentru a patra oară de când am fost ales să fiu al XVI-lea președinte general internațional al Societății Sfântul Vincențiu de Paul, tuturor confracților și partenerilor din lumea întreagă, membrilor Conferințelor Vincentiene prin această Scrisoarea Circulară din anul 2020.

Încă din anul 1841, președinții generali ai Societății Sfântul Vincențiu de Paul au obiceiul să scrie o Scrisoare circulară în care să abordeze diferite subiecte importante din viața vincentianului sau să atragă atenția ca activitățile din Conferințe și Consilii să se desfășoare în mod desăvârșit. Pentru mine, în mod special, este un dar din partea lui Dumnezeu să pot scrie aceste rânduri destinate curajoasei armate de caritate formată din 800.000 de voluntari¹ din lumea întreagă, ce lucrează pentru binele săracilor în cele cinci continente. Nu vă puteți închipui bucuria și emoția pe care o simt adresându-vă aceste cuvinte.

Sper că Dumnezeu mă va inspira încât această scrisoare să fie apreciată de toți și citită în Conferințe, dar și de diferitele ramuri ale Familiei vincentiene, în anul 2020, an dedicat fondatorului Felix Clavé².

Timp de mai bine de trei ani de mandat, am avut privilegiul și deosebita onoare să vizitez aproape patruzeci de țări ale vincentienilor, am fost primit cu multă simpatie și caritate. Peste tot pe unde am fost am învățat multe și păstrez în inimă experiențele deosebite pe care le-am trăit, ceea ce am învățat și bunele practici pe care vreau să le împărtășesc la nivel internațional. În timpul călătoriilor oficiale cel mai mult îmi place să-i strâng în brațe pe membri, să stau de vorbă cu ei, să apreciez relațiile dintre ei, să le înțeleg dezamăgirile și, mai ales, să le transmit un mesaj de pace, de unitate, de armonie și speranță pe care Consiliul general internațional îl răspândește, de la crearea sa din 1839, tuturor națiunilor.

¹Într-un anumit mod, Vincentienii sunt asemenea păsării colibri care, ca să stingă incendiul din pădure, poartă apă în ciocul lor mic. Găsiți mai multe detalii într-un articol publicat de președintele general, Renato Lima de Oliveira, în cartea "Din pasiune pentru Cristos și dreptate" (Madrid, Spania, 2017), publicată de Consiliul național din Spania. Textul arată clar că noi facem relativ puțin în fața provocărilor uriașe cu care se confruntă societatea, însă facem totuși un bine, ceva pozitiv pentru lume.

²Se știe foarte puține lucruri despre viața și activitatea cofondatorului Felix Clavé. Ca bibliografie ne este recomandată cartea "Hosanna" (SUA, 2013), de părintele Père Ronald Ramson, CM, care într-un capitol special prezintă viața lui Clavé și alte detalii din viața celor șapte fondatori și a prietenilor fondatorilor.

Să fii președinte general este un mare privilegiu și o onoare, dar și o responsabilitate uriașă ca să vă reprezint. Evident, președinția internațională nu este doar pentru mine. Mă bucur de susținerea de neprețuit a Biroului și a personalului de la sediul internațional. Uneori nu suntem cu toții de acord, însă căutăm neîncetat să fim de acord în luarea de decizii. Putem greși, dar știm să ne cerem iertare.

Mai mult, am avut șansa să ne bucurăm de sprijinul Consiliilor superioare și naționale, care, din solidaritate națională și respect, au acordat o contribuție financiară Consiliului general ca să poată să-și îndeplinească rolul definit în Regulă și Statut. Să-l preamărim pe Domnul nostru Isus Cristos pentru acest efort comun pentru promovarea săracilor. Nu suntem decât niște instrumente în mâna Providenței pentru a-i ajuta pe frații noștri nevoiași³.

Vă sugerez să împărțiți scrisoarea în fragmente sau pe teme, ca să fie citită pe bucăți în cadrul Conferințelor. Aș fi foarte bucuros să primesc de la voi comentarii, critici și sugestii referitoare la conținut; le puteți trimite la adresa: cgi.circularletter@gmail.com.

Domnul să ne apere de orice rău în această lume, și în numele lui, să întărim credința prin fapte de caritate, mai întâi între noi și apoi cu cei aflați în suferință. Să punem în practică cuvântul lui Isus: *"Dacă cineva vrea să fie primul, să fie cel din urmă dintre toți și slujitor al tuturor"* (Marc 9, 35). Lectură plăcută!

3. Recomandări adresate Vincențienilor

În această parte a Scrisorii Circulare, voi face referire, ca Președintele general, la câteva subiecte, care în funcție de loc și împrejurări, nu au fost tratate corespunzător și care astfel pot servi de exemple pentru alte locuri. Comentariile pe care le voi face nu sunt sub nicio formă critici morale sau doar păreri fără fond, ci prezintă ceea ce am văzut în timpul călătoriilor internaționale pe care am avut privilegiul să le fac, sau informațiile pe care le-am primit prin rețelele sociale sau poștă. În multe cazuri, problemele întâlnite în anumite părți din lume nu vor putea fi rezolvate decât dacă se vor folosi următoarele trei ingrediente esențiale: multă rugăciune⁴, schimbarea mentalității membrilor din conducere și renunțare la propria opinie. Fără aceste trei elemente situația nu se va schimba, va produce pagube și conflicte interne.

3.1. Bucurii și dezamăgiri

Am observat că mulți Vincențieni suferă din cauza problemelor cauzate de proasta gestiune a Societății Sfântul Vincențiu de Paul, de președinții de Consilii, în organizarea și funcționarea activității de binefacere, în modul de organizare a Conferințelor. Vreau să vă asigur că Președintele general plânge și suferă împreună cu voi, întâmpină aceleași probleme, suferințe, dezamăgiri și temeri. Nu mă pot bucura când văd că o Conferință își închide porțile. Nu mă voi bucura niciodată când o asociație de binefacere își încheie activitatea. Nu mă pot bucura când văd că există dispute politice la alegerile pentru Consiliu. Nu înțeleg cum pot anumiți membri, considerați de alții ca fiind "apărătorii

³ Una dintre cele mai bune publicații ale SSVP est cartea "Vademecum al Vincențianului " (Torino, Italia, 2000), publicată de Consiliul Național din Italia, care, în capitolul 6 prezintă "Decalogul laicilor Vincențieni". Obligațiile și responsabilitățile referitoare la: disponibilitate pentru slujirea celorlalți; o formare solidă morală și creștină; dezvoltarea unei spiritualități profunde; atenția permanentă în vizitarea celor pe care-i ajutăm; iubirea față de săraci, în orice situație. Cartea este o perlă a literaturii vincențiene și recomandările ei sunt cruciale pentru o bună formare a membrilor.

⁴ Cartea " Hope Always Awake " (Maryland, USA, 2017), de părintele Pèrory Conley, prezintă 230 de intenții de rugăciune ce ne pot ajuta să aprofundăm meditația zilnică, credința și contemplația.

grupului”, din invidie sau mândrie, să conspire sau să răspândească bârfe doar ca să destabilizeze conducerea Consiliului național. Domnul să ne apere și să ne mântuiască de aceste influențe nefaste!

Pe de altă parte însă, Președintele general zâmbeste, sărbătorește și laudă realizările și activitățile Conferințelor pentru combaterea sărăciei, îmbunătățirea condițiilor de viață a bătrânilor, reînnoirea valorilor familiei, valorizarea principiilor creștine în apărarea vieții, rezultatele bune ale instituțiilor vincentiene (creșe, școli, case de bătrâni, spitale, centre pentru tineri, și altele) din parohii. În cele din urmă, Președintele general se bucură foarte mult când vede forța de muncă vincentiană din întreaga lume, și este mândru de ea!

3.2. Dificultăți personale

Un alt aspect pe care l-am observat este că trebuie să ne facem urgent un ”examen de conștiință”: problemele personale pe care membrii Conferințelor le au în viața privată nu sunt întotdeauna înțelese și acceptate de ceilalți membri. Este **rolul Președintelui de Conferință** – așa cum ne învață tradiția vincentiană să însoțească (spiritual, material, psihologic, educativ, familial, emoțional și mintal) fiecare membru și **să aibă grijă** de el. Președintele de Conferință are datoria să știe de ce un membru nu vine la întâlniri sau nu reacționează așa cum trebuie în cadrul activităților de binefacere ale Conferinței, cum ar fi vizitarea săracilor sau alte activități. Întrebare: De ce anumiți membri lipsesc de la evenimentele spirituale? De ce adunările și întâlnirile atât de cerute de Consilii nu sunt atractive? Președintele de Conferință trebuie să asculte cu diplomație și eleganță doleanțele membrilor, și să le explice de ce este bine pentru sufletul lui să participe la un asemenea eveniment.

Sunt și membri care întâmpină și alte probleme: șomajul, un membru de familie bolnav, probleme în relația cu copiii, probleme la locul de muncă, conflicte cu reprezentanții Bisericii, dezechilibre economice, toate acestea le distruge pacea. Trebuie să fim atenți, sensibili și deschiși cu frații vincentieni⁵, să le acordăm aceeași dragoste și dăruire pe care o dăruim nevoiașilor pe care-i ajutăm în cadrul Conferinței. **Trebuie să fim la fel și cu cei dinăuntru și cu cei dinafara Societății Sfântul Vincențiu de Paul, și să construim ”cele două rețele de caritate” ce ne vor da forța necesară să trecem peste provocările vieții: mai întâi cu cei vulnerabili, apoi cu membrii SSVP.**

3.3. Facem parte de Biserică, întotdeauna

Observ că în anumite locuri există o anumită îndepărtare nejustificată față de Biserică ce poate fi generată de eventuale probleme locale specifice, însă nu este o atitudine tocmai potrivită. Suntem cu Biserica și în Biserică în orice împrejurare ”fericită sau nefericită, în caz de boală ca și în timp de sănătate”, ca și cum am fi căsătoriți⁶. Trebuie să susținem Biserica în momentele dificile când este atacată de media și ideologiile politice potrivnice evangheliei; în același timp însă trebuie să ne

⁵ ”Relațiile interne” sunt de asemenea dificile în sânul SSVP. Această temă a fost foarte bine prezentată de confratele Eduardo Marques în cartea ”Réflexions vincentiennes sur les évangiles” (Mediații vincentiene despre evanghelie) (Madrid, Spania, 2019), cu sprijinul Consiliului Național din Spania; cartea pune în legătură mesajul vincentian și liturgia duminicală.

⁶ ”Vreau să-și spun că, în ciuda scandalurilor, greșelilor, trădărilor sub orice formă pe care le văd în tabăra catolică, nu voi renunța niciodată la credința în Cristos, credința cea adevărată” scria Ozanam, pe 1 septembrie 1853, într-o scrisoare adresată soției, Amélie, pentru a-și lua rămas bun de la cea care i-a fost tovarășă de viață timp de 12 ani. Și Ozanam adaugă: ”Să rămâneți întotdeauna credincioși religiei în care am găsit lumină și dragoste”. (”Ozanam et ses contemporains” (Buenos Aires, Argentina, 1951), de Ambrosio Romero Carranza, capitolul XXXIX (”Le dernier voyage”).

bucurăm împreună cu Biserica de progresul și realizările ei. **Noi, Societatea Sfântul Vincențiu de Paul, am fost întotdeauna legați de Biserică⁷ și nu avem dreptul să ne renegăm rădăcinile.**

Așadar nu se poate să adaptăm practicarea sacramentelor sau a dogmelor în funcție de curente contemporane, întrucât, dacă suntem cu Biserica, trebuie să apărăm ceea ce ne unește cu Dumnezeu prin intermediul magisteriului Bisericii. Regulile, statutele, hotărârile, comunicatele oficiale și toate manifestările publice trebuie să fie întotdeauna în acord cu frumoasa credință catolică, cu orânduiri și principiile ei. **Să fim Vincențieni înseamnă să fim ai Bisericii.** SSVP nu poate lăsa dusă de modă sau de idei seculare (lumești) ce se opun învățaturii lui Isus, sfintei Bisericii și Sfântului Părinte.

În mod similar trebuie să fie și relația, proximitatea și colaborarea noastră cu Familia Vincențiană din care facem parte și de care depinde consolidarea noastră. Pentru "Ziua Mondială a Săracilor" din 2020, Consiliul general va propune Comitetului executiv al Familiei Vincențiene să desfășoare activități comune împreună cu Biserica în favoarea celor nevoiași. În același timp trebuie să participăm și noi la proiectul "13 case"⁸, care are ca scop rezolvarea problemelor întâmpinate de cei fără adăpost prin măsuri de sprijinire a refugiaților din lumea întreagă. SSVP trebuie să se implice radical și în toate inițiativele "Schimbare sistematică" pentru îmbunătățirea procesului educativ a persoanelor pe care le ajutăm, favorizarea incluziunii, căutarea de locuințe decente pentru săraci și găsirea de locuri de muncă pentru șomeri. **SSVP împreună cu Familia Vincențiană poate face multe pentru cei mici !**

Facem parte integrantă din Biserică. Participăm, de exemplu, la "Dicasterul pentru laici, familie și viață" cu care împărtășim preocupările și participă la activități comune. O problemă fundamentală a Bisericii o constituie protejarea minorilor, iar SSVP, în armonie cu Biserica, ar trebuie să adopte un protocol care să urmeze principiile anunțate de Suveranul Pontif în Scrisoarea Apostolică din 9 mai 2019. În luna noiembrie a anului trecut, liderii SSVP s-au reunit la Paris pentru analizarea problemei și propunerea de protocoale universale ce vor fi aprobate în cadrul Adunării de la Nairobi din luna iunie 2020.

3.4. Boala birocrăției

Un alt aspect pe care l-am observat este numărul de evenimente vincențiene pe care Consiliile le programează pe un an. Deși este total nepotrivit, ca, de exemplu, în cadrul unui Consiliu, să nu se întâmple absolut nimic în timpul anului, nicio activitate, precum și faptul că pe de altă parte agenda să fie foarte încărcată de activități care să nu le mai lase timp vincențienilor să se ocupe de ceea ce este fundamental în viață, în afara activității caritative din Conferință.

Lumea de astăzi, foarte agitată și dinamică, influențează profund rutina Vincențienilor, mai ales în marile orașe. Liderii trebuie să "încetinească" un pic ritmul planificărilor activităților anuale și să țină cont de eficiența fiecărui eveniment sau întâlnire, întrucât aceste activități nu aduc întotdeauna rezultatele așteptate și ci doar îi țin departe pe membri de familie, nu le lasă timp de odihnă și de recreere. La urma urmei, toți suntem voluntari. Prea multe întâlniri de formare, reuniuni, evenimente și cursuri, deși bine intenționate și de luat în seamă, pot, de asemenea, să dăuneze SSVP.

⁷ Importanța Bisericii catolice în viața SSVP este foarte bine descrisă în cartea "Le centenaire de Frédéric Ozanam" (Paris, Franța, 1914), scrisă de Președintele general Paul Calon. În această carte se pune accentul pe relațiile bune cu papa, cardinalii, episcopii, preoții și autoritățile catolice.

⁸ Informații privitoare la această comisie a Familiei vincențiene pot fi găsite pe site-ul: <https://vfhomelessalliance.org>.

Un alt aspect ce trebuie analizat se referă la birocrăția care sufocă viața de zi cu zi a SSVP în diferite părți ale lumii. Cunoaștem bine fraza lui Ozanam "Vreau să înconjur lumea într-o rețea de caritate"⁹. Însă se teme și de faptul că Societatea va deveni una birocratică¹⁰. Consiliile sunt conștiente de acest pericol?

Uneori, o oarecare intervenție poate fi benefică în activitățile sociale și ale Consiliilor care se îndepărtează de misiunea stabilită sau de îndeplinirea obligațiilor legale și reglementare. Această procedură, dureroasă dar benefică, trebuie realizată cu maximum de caritate și iubire, cu mare atenție față de persoanele implicate și analizând cele mai bune alternative în rezolvarea problemelor întâlnite.

Se poate face totul pentru îmbunătățirea administrării SSVP, însă întotdeauna cu dragoste, bunăvoință, armonie și respect față de înaintașii noștri. Renunțarea la propria opinie – recomandată de tradiția vincentiană – este capitală pentru menținerea unei atmosfere sănătoase în cadrul SSVP.

3.5. Dilemă în legătură cu alegerile

În cazul alegerilor pentru Consiliu sau Conferință, dar mai ales la Conferințe, am constatat anumite comportamente neadecvate din partea a numeroși lideri (președinți) care **fac tot posibilul să rămână veșnic în posturile pe care le ocupă, sau care caută susținători pentru a numi în funcții oameni de încredere ai președintelui**. Această atitudine nu este vincentiană și provoacă multă suferință în rândul persoanelor dezamăgite de SSVP. Am auzit mai mulți vincentieni care au amenințat că vor părăsi Societatea dacă cutare sau cutare persoană va fi aleasă, și aceasta este o atitudine necorespunzătoare, căci am venit în Conferință pentru săraci și nu pentru președinte.

Am auzit că în mai multe locuri, procesul electoral a fost prost mediatizat în rândul membrilor sau că a vizat o anumită persoană, sau că au fost alese persoane nepregătite care nu cunosc deloc carisma vincentiană ceea ce ar putea dăuna grav viitorului Societății. Am auzit de asemenea spunându-se că foștii președinți sau foștii candidați nu acceptă rezultatele alegerilor și încep să-i persecute pe cei aleși provocând o atmosferă de instabilitate, dușmănie și neîncredere, ceea ce nu se obișnuiește în Societatea noastră. Bunul Dumnezeu să îndepărteze de la noi asemenea oameni! Pe de altă parte, există o altă problemă care afectează transferul responsabilităților la diferite niveluri, și anume **absența candidaților pentru funcția de președinte de Conferință, Consiliu sau Comisii speciale**. Să-l rugăm pe Dumnezeu să depășim cât mai repede aceste probleme. Profit de această ocazie pentru a-i felicita pe toți cei care se pun la dispoziția SSVP pentru îndeplinirea unor funcții sau activități. Domnul să vă binecuvânteze și să vă dăruiască însuțit!

⁹ De fapt, Ozanam ar fi spus: Vreau să înconjur Franța într-o rețea de caritate". Cu toate acestea, înlocuirea "Franței" cu "lumea" este pertinentă și de înțeles într-o lume globalizată ca cea în care trăim.

¹⁰ Antoine-Frédéric Ozanam, meditănd la SSVP, îi scria logodnicei Amélie : "Un lucru ne-ar putea opri și atunci am fi distruși: afectându-ne spiritul inițial, fariseismul ce trâmbează înaintea noastră, stima de sine exagerată care nu vede virtuțile decât în grupul preferat; practici și rigori excesive, ce conduc la delăsare și neglijență, sau la filantropie verbală interesată doar de vorbe și nu de fapte sau ocupații birocratice ce creează un angrenaj care ne împiedică să înaintăm. Ar fi să uităm simplitatea umilă ce domnea în primele întâlniri, ce ne făcea să iubim întinericul fără să-i pătrundem secretele, și care a fost, poate, motivul dezvoltării noastre ulterioare. Căci Dumnezeu binecuvântează ceea ce este mic și neluat în seamă, copacul din sămânță, omul din leagăn, faptele bune în începutul lor timid". (Scrisoare către Amélie Soulacroix, 1 mai 1841).

3.6. Închiderea nejustificată a Conferințelor

În timpul vizitelor, mă confrunt cu o altă problemă, închiderea Conferințelor din cauza fuziunii dintre parohii. Ca Președinte general țin să vă spun foarte clar că acesta nu-i un motiv admisibil pentru a închide o Conferință. Fuziunea parohiilor este o realitate nefericită în multe locuri din lume, dar noi nu putem să închidem Conferința din această cauză. Organizarea slujirii SSVP nu trebuie neapărat să se facă în funcție de organizarea Bisericii sau a împărțirii teritoriale a unei țări, noi căutăm cea mai bună formă de slujire a săracilor.

Chiar și după fuzionarea parohiilor, Conferințele noastre trebuie să rămână deschise, în slujba comunității și a săracilor, schimbându-și, de exemplu, activitatea, direcția. După cum știm, Conferințele pot să funcționeze și în alte locuri, cum ar fi școli, instituții sociale, centre sociale, universități, blocuri comunale, sedii sociale vincentiene sau chiar în locuința membrilor Conferinței (cu acordul Consiliului). Într-o parohie pot fi mai multe Conferințe, așadar să fim creativi și să nu acceptăm atât de ușor închiderea unei Conferințe.

3.7. Importanța afilierii

Scrisorile de afiliere a Conferințelor, precum și Scrisorile de înființare a Consiliilor, emise de Consiliul General Internațional sunt legătura vizibilă dintre toate grupurile vincentiene și dorința inițială a fondatorilor. Cea mai mare bucurie pentru mine este semnarea unei asemenea Scrisori. Consiliul face tot posibilul pentru accelerarea emiterii de scrisori, cu condiția ca formularele să fie complete și corect completate. Secțiunea permanentă a Consiliului general, care are responsabilitatea să analizeze și să aprobe Scrisorile, se reunește de două ori pe an pentru discutarea cererilor.

Orice conferință nou înființată, având cel puțin un an de activitate, poate să ceară afilierea. Conferințele care au fost înființate cu mulți ani în urmă, dar care încă nu sunt afiliate la Paris, trebuie să ia imediat legătura cu președintele consiliului de care aparțin pentru a cere Scrisoarea de afiliere. Conferințele foarte vechi care au pierdut Scrisoare pot de asemenea să ceară o copie. Un bun președinte de Consiliu nu va lăsa nicio Conferință fără afilierea necesară. **Înainte de a înființa noi Conferințe, vă recomandăm să reactivați mai întâi Conferințele existente;** astfel Scrisoarea de afiliere care a fost o dată eliberată poate fi valabilă în continuare. În orice caz, cererile de afiliere trebuie făcute oficial prin intermediu Consiliului superior sau național.

3.8. Rolul responsabililor vincentieni

În mare măsură, greutățile întâmpinate de SSVP în lume sunt asemănătoare, întrucât suferințele și slăbiciunile omenești sunt și ele asemănătoare. Peste tot suntem confrunțați cu aceleași provocări, chiar dacă trăim în culturi și medii diferite și nu vorbim aceeași limbă. Le cer în schimb liderilor Vincentieni este să fie responsabili¹¹ buni, preocupați doar de bunul mers al Conferințelor, căci dacă-și vor face treaba cum trebuie, vor juca un rol important în viața comunității parohiale și a săracilor care așteaptă ajutorul vincentienilor, fie copii, adolescenți și tineri, familii, persoane în vârstă, cu handicap sau bolnave, refugiați și imigranți, persoane abandonate, șomeri, oameni persecutați din cauza religiei sau persoane vulnerabile.

¹¹ În capitolul 10 din cartea "Antoine-Frédéric Ozanam", de Raymond Sickinger (Indiana, USA, 2017), se vorbește despre liderul slujitor și găsim mai multe referințe în legătură cu acest subiect. Le recomandăm responsabililor vincentieni să citească acest capitol în întregime.

Iată care ar trebui să fie "lista de ingrediente" a **președinților**: să aibă grijă de Conferințe, să se ocupe de formarea vinčențienilor, să susțină Biserica, să pregătească Consiliile, să consolideze activitățile de ajutorare, să încurajeze și să stimuleze dialogul, să întrețină relațiile oficiale cu autoritățile publice, să aducă în sânul Conferinței membri noi, și să răspândească idealul celor **șapte fondatori**. De aceea mă rog și sper ca, peste tot în lume, în timpul alegerilor, să fie aleși candidații care au aceste caracteristici, renunțând la egoism și simpatii personale; iată care este misiunea fiecărui vinčențian: desăvârșirea, sfințenia personală prin practicarea carității evanghelice, pentru slava Domnului nostru Isus-Cristos.

3.9. Schimbare sistemică, reală!

Sunt un mare apărător și promotor al proiectului internațional pe care Familia Vincențiană îl realizează de câțiva ani și care dă rezultate extraordinare; este vorba de Schimbarea Sistemică¹² (schimbare fundamentală a sistemului legislativ, instituțional, colectiv care provoacă inegalități și sărăcie). Pentru mine acest tip de acțiune completează în mod natural activitatea caritativă. În mod evident, caritatea este fundamentală când este vorba de cazuri extreme cum ar fi foamea sau boala. Dar așa cum spunea Frederic Ozanam "doar caritatea nu este de ajuns" și ne invită să ne străduim să vedem "și partea cealaltă a medaliei", adică **dreptatea socială**¹³.

Cel mai mare rău pe care îl provoacă sărăcia este disperarea. Oamenii încep să creadă că nu pot face nimic contra sărăciei și nu mai au nicio speranță. Sau, în unele cazuri, mulți cred – în mod greșit – că sărăcia este voința lui Dumnezeu. Proiectele din cadrul "Schimbării sistemice" le dă săracilor speranță, îi ajută să vadă că pot ieși din necazuri. "Schimbarea sistemică" crede cu tărie că oamenii pot fi în prim plan și au forța și capacitatea să provoace schimbări¹⁴. Putem ieși din sărăcie prin muncă, educație, inițiative și oportunități. Conferințele vinčențiene pot face multe pentru "Schimbarea sistemică", însă de cele mai multe ori nu suntem suficient de bine pregătiți sau formați din punct de vedere tehnic. Pe internet se pot găsi multe cursuri de formare, în afara celor propuse de Familia Vincențiană, ce sunt accesibile tuturor. Am propus un proiect social strâns legat de propunerile făcute de "Schimbarea sistemică" și anume am creat "agenția pentru locuri de muncă" pentru persoanele care beneficiază de ajutorul nostru, așa cum ne este recomandat de Manualul din 1845¹⁵.

¹² În capitolul 11 din cartea "Antoine-Frédéric Ozanam", de Raymond Sickinger (Indiana, USA, 2017), se vorbește despre "Schimbarea sistemică", dar și de partea spirituală, prietenie și slujire, caracteristici ale activității vinčențiene, așa cum ne-au învățat președinții generali în scrisorile circulare pe care ni le adresează din anul 1841.

²² "Ordinea socială se bazează pe două virtuți: dreptatea și caritatea [...]. Dreptatea are limite, caritatea nu cunoaște limite. Îndemnați de porunca de a face aproapelui ceea ce vrem ca oamenii să ne facă nouă, și deoarece vrem binele infinit, cel care-i iubește pe oameni își va da seama că nu va face niciodată suficient decât dacă-și dăruiește viața și murind să poată spune: nu sunt decât un slujitor netrebnic" (Antoine-Frédéric Ozanam, "La civilisation au Ve siècle (Civilizația secolului al V-lea), Capitolul I: "Despre progres în secole de declin").

²³ Pentru a vă informa despre "Schimbarea Sistemică", mai ales cu privire la provocările din ziua de azi pentru cei ajutați de SSVP și alte ramuri ale Familiei Vincențiene, vă propunem cartea "A travers le trou d'une aiguille" (Prin urechea acului) (Londra, UK, 1989), de Austin Fagan.

²⁴ În "Manualul SSVP - 1845", găsim mai multe propuneri de activități făcute de predecesorii noștri, activități pe care le putem realiza pe lângă cele tradiționale, ca să-i ajutăm pe săraci să iasă din sărăcie. Una din propuneri este exact cea referitoare la crearea unei agenții de locuri de muncă pentru șomeri.

Metoda "schimbării sistemice" este relativ simplă, căci produce venituri care vor permite săracilor să devină independenți. Nu trebuie să uităm însă că, dincolo de îmbunătățirea vieții materiale, este nevoie și de o "Schimbare sistemică spirituală", care constă în vestirea Evangheliei celor pe care îi vizităm, pentru ca acest tip de sărăcie – cea mai evidentă – să poate fi depășit. Recomand Conferințelor ca, pe lângă activitățile caritative tradiționale, să consacre o parte din forța, proiectele și activitățile lor Schimbării sistemice.

3.10. Întâlnirile din cadrul Conferinței

Pe lângă activitățile caritative în favoarea săracilor, **întâlnirile din cadrul Conferinței reprezintă aspectul cel mai important din Societatea Sfântul Vincențiu de Paul¹⁶, ocazie unică în care membrii își pot exprima bucuria de a fi vincentian.** În cadrul acestor întâlniri practicăm virtuțile vincentiene și idealul fondatorilor, consolidăm unitatea, rugăciunea, generozitatea și spiritualitatea dintre membri. Participarea la reuniune nu poate fi considerată ca o obligație, ci mai degrabă o ocazie concretă pentru creșterea spirituală¹⁷. **Consiliul general acceptă două posibilități pentru aceste întâlniri, așa cum este precizat în Regulă: săptămânal sau o dată la două săptămâni (nu se acceptă întâlnirile lunare).** Recent, am fost obligați să refuzăm acordarea mai multor scrisori de afiliere dintr-o țară în care Conferințele se întâlnesc o dată pe lună, deoarece se împotrivesc tradiției vincentiene. Recomand fraților vincentieni să aibă grijă ca întâlnirile să fie pline de bucurie, caritate și devotament, și așa vom înainta cu pași mari pe calea sfințeniei. **Mai mult, calitatea muncii Conferințelor nu constă doar în numărul de familii sau de persoane pe care le ajută, ci și în modul în care starea acestora s-a îmbunătățit.**

3.11. Protejarea vieții

În toate documentele Consiliului general internațional, precum și în scrisorile circulare, insistăm asupra apărării principiilor Bisericii catolice, mai ales ale acelor referitoare la protejarea vieții¹⁸. Vom continua în această direcție și ne opunem ferm oricărei tentative de legalizare a avortului și a eutanasiei. Dacă Ozanam, Bailly și ceilalți fondatori ar trăi, și ei ar denunța orice formă de amenințare a acestor principii, fără nicio îndoială. Regula noastră este clară (articolul 7.2): *"Vincențienii doresc o lume mai dreaptă. Atenți la glasul Bisericii, Vincențienii sunt chemați să participe la crearea unei ordine sociale mai drepte și mai echitabile, care să conducă la cultura vieții și civilizația iubirii. În acest fel, Societatea, prin mărturia sa, colaborează la misiunea de evanghelizare a Bisericii, mărturie prezentată atât prin cuvânt cât și prin fapte"* subliniază Regula. Așadar, nu poate exista nici un fel de

¹⁶ Despre primii ani de activitate a Conferinței Saint-Etienne-du-Mont, vă propunem să citiți cartea " Centenarul morții lui Ozanam ", de Patrick de Manceau (Paris, Franța, 1953).

¹⁷ The Mind and Heart of a Vincentian " (Londra, 2001) este o lucrare deosebită a literaturii vincentiene mondiale, conține foarte multe lecturi spirituale extraordinare pentru reuniunile Conferinței. Publicarea a fost concepută de Consiliul național din Anglia și Țara Galilor, aici putem citi meditații despre dragostea față de Biserică, nevoia de a susține Biserica și modul de a colabora în armonie cu Biserica.

¹⁸ Protejarea vieții apare în mod uimitor în viața sfintei Gianna Beretta Molla (1922-1962) chemată la "martiriul iubirii materne". Giana era membră a SSVP și secretara Conferinței din care făcea parte. A fost canonizată de papa Ioan Paul al II-lea pentru că și-a dat viața pentru ca fiica ei să poată să se nască. Pentru a cunoaște mai bine această femeie extraordinară, exemplu pentru timpurile moderne în care societatea civilă relativizează viața, vă sugerăm cartea "Sfințenia în Conferințele Vincentiene (Brazilia, 2019) de jurnalistul Gesiel Junior. Cartea, sponsorizată de Consiliul General, prezintă zeci de biografii ale fericitilor și sfinților din SSVP. Cartea merită să fie cunoscută.

Îndoială în ceea ce privește adeziunea SSVP la doctrina sfintei Biserici. Devotamentul radical față de Biserică trebuie să fie îmbinat cu ajutorarea celor care trăiesc aceste dileme. Rolul nostru de Vincențieni este **să avem grijă de cei care suferă, fără să-i judecăm**. Dreptul la viață este cel mai important drept dintre drepturile omului și chestiunile legate de dreptatea socială este fundamentul pe care se construiește o societate. Să protejăm neîncetat viața în toate stadiile, de la concepere până la moartea naturală.

3.12. Rețelele sociale

Ne putem folosi de rețelele sociale¹⁹ pentru îmbunătățirea mediului virtual și sunt foarte încântat să văd că o facem într-o măsură tot mai mare. Campaniile de colectarea de date și activitățile pentru a atrage printre noi membri noi pot fi extinse cu ajutorul rețelelor sociale, conform criteriilor de responsabilitate și adevăr stabilite de Consiliul General²⁰. Dacă Vincențiu de Paul și Frederic Ozanam au scris mii de scrisori pentru răspândirea idealului carității, ne putem imagina ce ar face astăzi cu ajutorul mijloacelor moderne de informare și comunicare, cum ar fi rețelele sociale și internetul?

Trebuie să fim atenți, însă, la subiectele pe care le abordăm și fotografiile pe care le postăm pe rețele sociale, căci de multe ori, putem da o mărturie negativă. Fiecare trebuie să fie atent ca să nu dăuneze imaginii SSVP la care ținem cu toții.

De exemplu, comentariile politice²¹ de pe rețelele sociale, deși sunt bine intenționate, pot amplifica discuțiile și cauza conflicte, dăunând astfel păcii sociale. Membrii trebuie să se angajeze pentru "cultura păcii", la care ajungem și pe care o construim cu multă toleranță și respect. Vincențienii trebuie să evite comentariile politice care ne dezbină, nu caută buna înțelegere și comit aceleași greșeli pe care le criticăm.

Toate acestea provoacă răni inutile, iar repararea lor cere multă muncă. Așa cum apărăm un stil de viață bazat pe umilință și simplitate, nu putem tolera etalarea unei vieți opulente.

3.13. Corectarea/mustrarea fraternă

Viața este făcută din reușite și eșecuri, iar noi, creștinii, putem comite aceleași greșeli ca oricare alt om. Însă Vincențienii au mai multă nevoie de **corectarea fraternă** (bazată pe Evanghelia după sfântul Matei 18, 15-22), și nu de alte metode, care, în loc să rezolve problemele, le accentuează. Pe drumul de sfințenie și desăvârșire, corectarea fraternă este necesară, folositoare și fundamentală. Ca să dea rezultate, însă, **corectarea fraternă nu trebuie să aibă legătură cu răzbunarea, răutatea sau mândria, căci ea trebuie să pornească dintr-o inimă plină de iubire și sinceritate**. Nu trebuie să-l muștrăm pe fratele nostru cu mânie sau rezeziune. Câte neînțelegere și conflicte s-ar putea evita

¹⁹ Referitor la forța rețelelor sociale în era modernă, vă recomandăm cartea "The Square and the Tower" de Niall Ferguson (USA, 2018).

²⁰ În cadrul Adunării generale din 2019 (Porto), Consiliul General a adoptat două rezoluții: Protocolul pentru folosire de către instituție a crowdfunding "(Crowdfundingul este o tehnică de finanțare a proiectelor folosind resurse online (forumuri, platforme de socializare etc.) La baza ei stă ideea de a apela la o comunitate ca un potențial finanțator pentru a dezvolta un produs) și "Protocolul etic pentru utilizarea rețelelor sociale". Cele două protocoale sunt disponibile pe site-ul Consiliului general: www.ssvpglobal.org.

²¹ Ideile politice și sociale, precum și calitatea muncii intelectuale ale lui Ozanam sunt sistematizate în cartea "Ozanam y la cuestión social del siglo XIX" de Álvaro Queiroz (Maceió, Brazilia, 2018), carte pe care o recomandăm.

dacă am rezolva problemele în mod creștin și frățeste! Să-l rugăm pe Dumnezeu să ne dea înțelepciunea necesară pentru a găsi momentul și modul potrivit pentru a le atrage atenția celorlalți cu iubire.

Totodată, Biblia ne învață, că, dacă fratele nu ne ascultă, să luăm cu noi alți doi frați. Dacă și după această încercare problema continuă, atunci să chemăm îndrumătorul spiritual și biroul Consiliului. Niciodată însă să nu expunem problemele interne ale Societății în afara cercului vincentian și să nu apelăm niciodată la media sau justiție. **Putem să rezolvăm toate problemele în familie, între noi, avem toate mijloacele necesare. Nu permiteți ca bârfa să distrugă reputația oamenilor care nu pot întotdeauna să-și exprime versiunea lor. Toți suntem în stare să greșim, și în același timp toți putem să cerem iertare și să regretăm greșelile comise. Așadar, înainte de a recurge la măsuri extreme, să fim corecți și înțelegători unii cu alții. Mai mult, iertarea este cea mai mare caracteristică a creștinilor.**

3.14. Probleme de actualitate

Ca creștini și vincentieni, suntem chemați la sfințenie și, mai presus de toate, să o trăim în lume. Nu putem ignora problemele de astăzi²²; multe probleme se datorează crizei morale în care trăim. Problemele cu migrația, refugiații, de exemplu, o mare parte din actualitate, cere finanțare din partea guvernelor și eforturi din partea Națiunilor Unite. Noi, Societatea Sfântul Vincentiu de Paul, activăm deja în acest segment social, colaborăm în mai multe zone ale lumii, căutăm și obținem locuințe pentru cei care au fost obligați să-și părăsească țara fugind din fața crizei economice, foametei sau războiului sau pentru că sunt persecutați din cauza religiei. "Domnul iubește pe cei străini" ne spune psalmul 145.

O altă situație actuală se referă la manifestările politice care au loc în diferite părți ale lumii și unde oamenii ies în stradă ca să-și arate nemulțumirea față de administrația publică și nedreptățile sociale. Vincentienii trebuie să reflecteze serios asupra atitudinii pe care trebuie să o aibă, deoarece de cele mai multe ori, în spatele acestor mișcări sociale aparente se ascund interese de partid sau ideologice. Protejarea mediului și schimbările climatice trebuie să atragă atenția Vincentienilor, deoarece, nepăsarea față de mediu este un păcat împotriva lui Dumnezeu care ne-a încredințat Pământul ca să putem trăi. Putem colabora cu persoanele pe care le ajutăm și să le învățăm să evite risipa apei și să selecteze gunoiul; măsuri simple pe care Vincentienii le pot adopta în relație cu nevoiașii.

3.15. Importanța foștilor membri de conducere

Să faci parte din Societatea Sfântul Vincentiu de Paul este un dar prețios din partea lui Dumnezeu, o misiune importantă și o responsabilitate foarte mare pe care ne-o încredințează Duhul Sfânt. Iar slujirea când deții o funcție de conducere, este și mai importantă.

²² Articolul intitulat "Chemarea la egalitate în Chili" de președintele mexican Jorge Castañeda, în numărul din 12 noiembrie 2019 a ziarului "New York Times", prezintă cu claritate și măiestrie anumite cauze ce explică mișcările sociale provocate de reformele politice, economice, sociale în foarte multe regiuni din lume. Citirea articolului ne poate ajuta avem o privire critică, asupra lumii de astăzi și a nemulțumirii populației care cere reforme, mai ales când este dezamăgită. Noi, Vincentienii, care avem deviza "Slujire în speranță" trebuie să păstrăm vie flacăra speranței și pentru cei pe care-i slujim.

Rolul președintelui – la orice nivel, fie în cadrul Conferinței, a unui Consiliu sau instituție – are o importanță fundamentală pentru dezvoltarea activităților vincentiene, precum și rolul foarte important pe care îl au secretarii astăzi, casierii și vicepreședinții, coordonatorii regionali și ceilalți responsabili cu misiuni speciale în cadrul SSVP.

În același mod nu putem să-i dăm uitării pe foștii membri de conducere și rolul lor fundamental în îndrumarea și sprijinirea conducerii actuale pentru ca aceasta să-și îndeplinească funcția în mod adecvat și cât mai bine cu putință și să "evite greșelile" (așa cum preciza Ozanam²³).

Un fost membru de conducere bun este acela care ajută la rezolvarea problemelor, își asumă rolul de sfătuitor de prim rang și își dă acordul ori de câte ori i se cere. Se roagă pentru conducerea actuală cerând Duhului Sfânt să o ajute ca să conducă cum se cuvine activitățile vincentiene.

Un fost membru de conducere bun trebuie să fie discret, blajin, iscusit, și, mai ales, respectuos, evitând conflictele. Cea mai importantă caracteristică a unui fost membru de conducere este să fie împăciuitor și să-și pună talentele în slujba grupului.

Un fost membru de conducere bun trebuie să fie crainicul echilibrului, model cu cea mai mare experiență, spirit de armonie și blândețe, să facă să strălucească virtuțile vincentiene când răul pare că le-a acoperit. Fostul membru de conducere trebuie să fie genial, să-i sprijine pe responsabili actuali când trebuie să înfrunte diferite presiuni, critici și comentarii răutăcioase, neadevărate și usturătoare.

Un fost membru de conducere bun ajută, sporește, ocrotește, potolește crizele și îmbunătățește rezultatele colective acționând, dintr-un principiu mult mai mare decât interesele proprii sau mândria. Un fost membru de conducere cumsecade trebuie să-și concentreze forța și experiențe asupra aspectelor care ne unesc și ne fac mai puternici în slujirea celor nevoiași.

Un fost membru de conducere bun caută unitatea, respinge diviziunile, garantează solidaritatea, cooperarea și colaborarea. Dumnezeu îl cheamă ca să fie "trimisul împăcării". În același timp, un fost membru de conducere bun trebuie să stea în tăcere, dar să fie conștient de rolul pe care îl are în îndrumarea și motivarea responsabililor actuali, să stea departe de conflictele care duc la tensiuni inutile. Având în vedere importanța sa în structura SSVP, fostul membru de conducere trebuie să fie un catalizator în rezolvarea problemelor. Mă rog lui Dumnezeu să fie așa.

3.16. Rugăciune și spiritualitate

Se știe foarte bine că membrii Conferințelor vincentiene sunt oameni de valoare ce caută să transforme realitatea socială prin activități caritative care-i ajută pe frații nevoiași să depășească necazurile să ajungă la o viață mai bună. Această activitate de apreciat nu se poate reduce la un simplu activism social, nici la împărțirea de ajutoare materiale, alimente, îmbrăcăminte, medicamente și ustensile și aparate casnice.

Toate acestea sunt foarte importante și nu putem opri acordarea acestui tip de ajutor atât timp cât întâlnim persoane fără ajutor. Însă nu putem neglija partea spirituală²⁴ a Societății, atât în ceea ce

²³ De văzut articolul pe care Ozanam îl dedică lui Emmanuel Bailly, primul președinte general al SSVP: "Ne-ați obișnuit să vă considerăm locul de întâlnire, îndrumătorul și prietenul creștinilor tineri; bunătatea dumneavoastră din trecut ne-a dat dreptul să contăm pe bunătatea dumneavoastră și pe viitor; bunătatea pe care mi-ați arătat-o mă face să sper că o aveți și față de prietenii mei". (Scrisoare către Emmanuel Bailly, 3 noiembrie 1834).

privește evanghelizarea celor pe care-i ajutăm cât și îmbunătățirea vieții spirituale²⁵ a membrilor care se vor să ajungă spre paradis²⁶.

Rugăciunea zilnică și în comun, participarea la sfânta liturghie, citirea și meditarea evangheliei, viața sacramentală în totalitate și grija pentru mântuirea sufletului trebuie să fie în centru activității fiecărui membru după cum ne-au învățat fondatorii. Faptele de milostenie nu sunt decât o aplicare naturală a "legăturii profunde" cu Domnul. Îmbinarea celor două dimensiuni (materială și spirituală) este esențială pentru a realiza scopul nostru pe acest pământ.

Îi îndemn așadar pe toți Vincențienii să aibă mai multă încredere în Providența divină și să-l roage pe Dumnezeu să-i ajute în rezolvarea neînțelegerilor și depășirea problemelor. Să încredințăm lui Dumnezeu viitorul SSVP și viitorul poporului pe care vincențienii îl slujește. Să dea Domnul să putem vorbi mai mult despre bunătatea, prietenia, dreptatea socială, înțelegerea și dragostea dintre copiii lui Dumnezeu. Să fim lumină pentru toți așa cum ne-o cere Domnul Isus-Cristos. **Conferințelor se vor dezvolta doar dacă viața spirituală a Vincențienilor va fi profundă și exemplară.**

3.17. Aniversarea centenarului de la autonomie

În 2020 sărbătorim centenarul declarației de la Vatican semnată de Papa Benedict al XV-lea care acordă autonomie deplină Societății Sfântul Vincențiu de Paul. Declarația poartă numele de "*Rezoluția Corrientes de la Vatican*" din 13 noiembrie 1920.

Declarația a fost făcută după ce episcopul de Corrientes, Argentina, a cerut o poziție oficială din partea Vaticanului în cazul unui conflict legat de o proprietate între o Conferință Vincențiană și Biserica locală.

După ancheta judiciară, Vaticanul și-a exprimat poziția astfel: "*Pe lângă asociațiile de clerici, în sens stric, înființate și conduse de autoritatea bisericească, există și alte grupuri de credincioși, înființate în scop de pietate, aflate sub conducerea laicilor, dar care sunt aprobate și apreciate de autoritatea bisericească... În afara acestor considerațiuni, deoarece asociația nu depinde de Biserică și nici nu este recunoscută de ea, în ceea ce privește urmările și efectele juridice, aceasta nu este condusă și nici controlată de autoritatea bisericească, ci de laicii desemnați conform statutului. Societatea Sfântul Vincențiu de Paul sau Conferințele Vincențiene se remarcă în ultimul timp prin reputație și exemplu bun.*"

Trebuie să reținem că recunoașterea oficială din partea Bisericii catolice s-a făcut mult mai devreme, pe 12 august 1845, prin Memoriul dat de Papa Grigore al XVI-lea, care a aprobat obiectivele și metodele Societății Sfântul Vincențiu de Paul, și a stabilit indulgențele acordate membrilor. Pe baza acestor declarații ale Bisericii, Regula internațională a SSVP stabilește următoarele: "*Din punct de vedere juridic, Societatea este autonomă în ceea ce privește viața, constituirea, organizarea, normele,*

²⁴ Putem întotdeauna să descoperim noi fațete fascinante ale personalității lui Ozanam. În cartea "Frederico Ozanam (Porto, Portugalia, 1994) de Alberto Filgueira Gomes, este o lucrare care-l arată pe Ozanam evlavios, se împărtășește des și meditează în fiecare zi 30 de minute înainte de a pleca la serviciu.

²⁵ Referitor la spiritualitatea vincențiană, vă recomandăm cartea "Laicii vincențienii pentru mileniul trei" (CEME, Salamanca, Spania, 2003)

²⁶ Pentru aprofundarea milostivirii divine pornind de la fragmentele biblice importante pentru carisma vincențiană (cum ar fi parabola Samariteanului milostiv, dar și altele) vă recomandăm cartea "Să iubim Milostivirea" (Olanda, 2017) de Fratele Wim Verschuren, CMM (ramură a Familiei Vincențiene).

activitățile și conducerea internă. Vincențienii își aleg conducătorii și Societatea își gestionează patrimoniul în mod liber, conform statutului propriu și legislației propriie fiecărei țări”.

5. Concluzie

Dragi Vincențieni, Scrisoarea Circulară este un document prin care Președintele general are bucuria de a intra în relație directă cu toți membrii și voluntarii, își prezintă gândurile, meditează asupra practicilor vinčențiene și propune schimbări de atitudine. Este bine ca, din când în când, să ne analizăm activitățile, să ne gândim la viitor și să revedem modul de lucru.

Poate că nu veți fi de acord cu ceea ce am scris în această scrisoare circulară, dar măcar știți cum gândesc președintele general al SSVP.

În loc de concluzie, aș vrea să vă vorbesc despre importanța bucurie dintre noi și a zâmbetului vinčențian. Zâmbetul este ușa sufletului. Așadar, prea puțin contează cine ce face, important este să fim mereu pozitivi, înțelegători, flexibili, prietenoși și zâmbitori. Cu un zâmbet deschidem multe uși.

Pentru noi, vinčențienii, acest sfat are o triplă importanță. Nu putem niciodată să începem o activitate sau un gest de caritate cu inima amară, tristă sau disperată. Zâmbetul este primul pas pe care trebuie să-l facem pentru o comunicare nestânjenită, căci face iubirea folositoare. *”Bucurați-vă cu cei care se bucură”* (Romani 12,15). Zâmbetul este cheia unei comunicări armonioase.

Al doilea motiv al zâmbetului este că zâmbetul neutralizează eventualele empatii, conflicte inutile, marginalizările nedorite, amenințările și minciuna, pentru că la final îl dezarmează pe celălalt care, cu siguranță, nu se aștepta la atâta bunătate, politețe și bunăvoință. *”Atunci ni s-a umplut gura de bucurie și limba, de veselie”* (Psalmul 126,2). Se știe bine că zâmbetul este contagios.

Al treilea motiv, zâmbetul vinčențian este fundamental pentru crearea unei atmosfere de prietenie între membrii Societății noastre în timpul reuniunilor și a evenimentelor din cadrul Conferințelor, activităților și Consiliilor. Zâmbetul este esențial și la primirea celor care ar dori să ni se alăture, încurajarea celor care ne vizitează, întâmpinarea preoților, dar mai ales în relația personală cu nevoiașii (cum ar fi vizita la domiciliu). **Zâmbetul este elementul principal pentru o primire omenoasă.**

Și așa lumea este plină de amărăciunea, răutate, nrecunoștință și nedreptate. De aceea un zâmbet discret, simplu, dar sincer, ajunge pentru a sparge gheața și a alunga tristețea. Un zâmbet sincer construiește punți și unește inimile îndepărtate. Zâmbetul distruge răul, înlătură indiferența, înăbușă disprețul, îngroapă prejudecățile; **zâmbetul favorizează unitatea, îi mângâie pe cei suferinzi, dă bucurie celor care-l au. Zâmbetul este semnul bucuriei. Zâmbetul este marca tuturor creștinilor.**

Să zâmbim așadar și să stimulăm bunătatea în mediul vinčențian, mai ales în cadrul întâlnirilor din Conferințe. Este semnul care arată că suntem creștini și vinčențieni!

Am citit nu de mult acest text pregătit de un confrate portughez și vă rog să-l meditați în cadrul Conferințelor:

- Atâta timp cât există o persoană care nu poate avea o viață decentă,
- Atâta timp cât există un copil flămând,

- Atâta timp cât există o persoană fără un loc de muncă,
- Atâta timp cât există o singură persoană care crede că moartea este singura soluție,
- Atâta timp cât există o persoană în vârstă singură,
- Atâta timp cât există o persoană fără acces la îngrijiri medicale,
- Atâta timp cât există o victimă a nedreptății,
- Societatea Sfântul Vincențiu de Paul, Conferințele și membrii ei au un motiv să existe.
- Căci pentru noi, sărăcia are multe chipuri!

Îl rog pe bunul Dumnezeu să ne binecuvânteze și să ne ocrotească de orice rău, să aibă grijă de toți Vincențienii, de familiilor lor și de sănătatea lor. O rog totodată pe Sfânta Fecioară să-i binecuvânteze pe cei pe care-i ajutăm, bătrâni și copii.

Continuați munca minunată pe care o faceți pentru biele lumii! De aceea cu Isus și Maria, ținându-i de mână pe sfântul Vincențiu și sora Rosalie Rendu, Clavé și Ozanam, vă mulțumesc pentru atenție și vă transmit dragostea mea fraternă, slujind mereu în speranță. Anul 2020 să fie un an de realizări în Conferințe, Consilii și instituțiile vincentiene.

Fratele Renato Lima de Oliveira

al XVI-lea președinte general

Traducere: sora Magdalena